

Ředitel Národního divadla: akad. arch. Daniel Dvořák

Šéf opery Národního divadla: Jiří Nekvasil

TISKOVÉ INFORMACE

Pražské jaro 2006

Mozart Praha 2006

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

DON GIOVANNI

obnovené nastudování

I. premiéra 20. 5. 2006 od 19 hodin ve Stavovském divadle

II. premiéra 21. 5. 2006 od 19 hodin ve Stavovském divadle

Reprízy v sezóně 2005/2006: 27. a 29. 5., 4. 6. 2006

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

DON GIOVANNI

Dramma giocoso o dvou jednáních z roku 1787, K. 527

Světová premiéra 29.10.1787 v Nosticově (dnes Stavovském) divadle v Praze

Libreto Lorenzo da Ponte

Dirigent I. a II. premiéry: **Asher Fisch**

Dirigenti repríz: **Asher Fisch** (27. a 29. 5.), **Zbyněk Müller, Robert Jindra**

Režijní koncepce: **Václav Kašlík**

Režie obnoveného nastudování: **Jiří Nekvasil**

Scéna: **Josef Svoboda**

Kostýmy: **Theodor Pištěk**

Pohybová spolupráce: **Števo Capko a Mirka Eliášová**

Sbormistr: **Pavel Vaněk**

Osoby a obsazení:

Don Giovanni	Gerald Finley / Martin Bárta / Daniel Hůlka / Roman Janál
Dona Anna	Anda-Louise Bogza / Maida Hundeling / Adriana Kohůtková
Don Ottavio	Juan José Lopera / Aleš Briscein / Jaroslav Březina / Pavel Černocho
Dona Elvira	Emily Magee / Marie Fajtová / Jitka Svobodová / Pavla Vykopalová
Leporello	Maurizio Muraro / Peter Mikuláš / Jiří Sulženko / Luděk Vele / František Zahradníček
Zerlina	Kateřina Kněžíková / Petra Nôtová / Alžběta Poláčková
Masetto	Jan Martiník / Adam Plachetka / Zdeněk Plech
Il Commendatore	Jaakko Ryhänen / Jiří Kalendovský / Zdeněk Plech / Miloslav Podskalský

Don Giovanni a Národní divadlo

Naše nové nastudování využívá princip scénografie legendární inscenace *Dona Giovanniho* opery Národního divadla z roku 1969, který byl dílem Josefa Svobody. Do premiéry v květnu 2006 uvedlo Národní divadlo na 900 představení *Dona Giovanniho* na našem území a na 50 představení na zahraničních zájezdech ve Švýcarsku (1970), Japonsku (1985, 1995, 1997, 2001, 2006), Dánsku (1988), Francii (1991), Lucembursku (1991), Finsku (1991), a Koreji (2005). V druhé polovině 20. století vystoupila v *Donu Giovanni* v Národním divadle také řada významných zahraničních umělců, např. Cesare Siepi, Theo Adam, Thomas Hampson, Sherrill Milnes, Boris Martinovich, Ildebrando D'Arcangelo (Don Giovanni), Peter Schreier, Francisco Araiza (Don Ottavio), Walter Berry (Leporello), Francesca Pedaci, Alexandrina Pendatchanska (Donna Anna), Ann Murray (Donna Elvira), za dirigentským pultem stáli například Alberto Erede, Sir Charles Mackerras, Leopold Hager.

Don Giovanni patří také k nejvíce inscenovaným operám na našem území, neboť od roku 1787 byla opera nastudována více než 120krát. S touto operou v Praze hostovaly také zahraniční soubory. Dvakrát se zde představila s *Donem Giovanni* vídeňská Státní opera - poprvé v roce 1930 v Novém německém divadle (dnešní Státní opera Praha) v rámci tzv. Májových her a podruhé v Národním divadle v roce 1939. Roku 2001 přivezlo do Prahy Slovenské národní divadlo v Bratislavě inscenaci režiséra Jozefa Bednárika.

ŽIVOTOPISY – SÓLISTÉ

Gerald Finley (Don Giovanni)

Barytonista Gerald Finley pochází z Kanady. Spolupracoval s dirigenty Nikolausem Harnoncourtem, Sirem Simonem Rattlem, Sirem Rogerem Norringtonem a Antoniem Pappanem. Základem jeho operního repertoáru jsou mozartovské role (Don Giovanni, Hrabě Almaviva, Figaro, Papageno, Guglielmo), postavy děl Händelových (Argante, Achilles, Garibaldo) a z velké části také role nových jevištních děl. Gerald Finley vystupuje pravidelně v londýnské Covent Garden, na festivalu v Glyndebourne (Papageno, Figaro, Guglielmo nebo Nick Shadow ve Stravinského *Život prostopášníka*), v Metropolitní opeře v New Yorku (Papageno, Marcell, Don Giovanni), v Opéra National de Paris (Don Giovanni, Hrabě Almaviva, Figaro, Papageno, Valentin, Sharpless, Olivier v *Capricciu*). V poslední době úspěšně debutoval jako Papageno v Chicago Lyric Opera, v titulní roli *Eugena Oněgina* v English National Opera a jako Guglielmo pod taktovkou Sira Simona Rattla na festivalu v Salcburku.

Juan José Lopera (Don Ottavio)

Juan José Lopera pochází z Kolumbie. V roce 1995 se stal členem souboru opery v Innsbuku, k pohostinskému vystoupení byl zván do Drážďan, Deutsche Oper am Rhein (Düsseldorf), Opernhaus Zürich, Bayerische Staatsoper v Mnichově, Théâtre de la Monnaie v Bruselu (Ernesto - *Don Pasquale*), Strassburku, Sevilly (Lindoro - *Italka v Alžíru* a Don Ramiro - *Popelka*) a vídeňské Staatsoper (Almaviva - *Lazebník sevillský* a Lindoro - *Italka v Alžíru*). Jedním z posledních úspěchů byla inscenace *Italky v Alžíru* v nizozemské opeře a role Tonia v *Dceři pluku* v St. Gallen. Z jeho nejbližších uměleckých závazků jmenujme například Almavivu ve Vídni, Dona Ramira a Belmonta v Mnichově a Helsinkách, Almavivu a Dona Ottavia ve Strassburku, nebo Ferranda a Ernesta v Ženevě.

Emily Magee (Donna Elvira)

Americká sopranistka Emily Magee působí na evropských scénách od roku 1996, kdy s úspěchem debutovala v Opéra National de Paris rolí Fiordiligi v Mozartových *Cosi fan tutte*. Následně na sebe upoutala pozornost také jako Elsa v *Lohengrinovi* v berlínské Staatsoper pod vedením Daniela Barenboima. Pod jeho taktovkou debutovala v roce 1997 na festivalu v Bayreuthu, kde nastudovala roli Evy (*Mistři pěvci norimberští*) v režii Wolfganga Wagnera. Zpívala pod taktovkou dirigentů Daniela Barenboima, Riccarda Chaillyho, Riccarda Mutiho, Bruna Bartoletti, Antonia Pappana, Daniela Gatti, Jeffreyho Tate a Zubina Mehty. Současné a budoucí vystoupení Emily Magee zahrnují inscenace *Mrtvého města* ve vídeňské Staatsoper, role Gutruny v *Soumraku bohů* v Covent Garden, Elsu v *Lohengrinovi* v Barceloně, Elettru v *Idomeneovi* v Tokyu a novou inscenaci *Ženy bez stínu* v Hamburku, v níž ztvární roli Císařovny.

Maurizio Muraro (Leporello)

Láskou Maurizia Murara jsou Mozartovy role (Figaro a Leporello), které interpretuje s vrozeným smyslem pro komiku. Jeho pěvecké schopnosti mu ale umožňují zpívat také dramatické role jeho oboru, jakými jsou Verdiho Fiesco, Banco, Filip II. nebo role v dílech Wagnera, Rossiniho, Pucciniho, Belliniho a dalších. Zpíval v předních operních domech a pod vedením mnoha renomovaných dirigentů - Riccarda Mutiho, Zubina Mehty, Jamese Levina, Seiji Ozawy, Claudia Abbada, Sira Colina Davise, Christiana Thielemanna, Antonia Pappana, Michaela Boltona, Marcela Viottiho nebo Giuseppe Sinopoliho. Během své umělecké kariéry vystoupil na jevištích Metropolitní opery v New Yorku, Nového národního divadla v Tokyu, Deutsche Oper v Berlíně, vídeňské, mnichovské a hamburské Staatsoper, Théâtre Royal de la Monnaie v Bruselu, na festivalu v Ravenně, v La Fenice v Benátkách, Teatro Carlo Felice v Janově, La Scale v Miláně nebo Teatro Comunale ve Florencii.

Jaakko Ryhänen (Il commendatore)

Finský basista Jaakko Ryhänen zahájil svou mezinárodní pěveckou kariéru rolí Paava Ruotsalainen v *Posledních pokušeních* J. Kokkonena během hostování Finské národní opery v Metropolitní opeře v New Yorku. Od té doby Ryhänen vystupoval ve všech předních světových operních domech. Jeho repertoár zahrnuje většinu basových operních rolí. Patří sem například Boris Godunov, Gremin v opeře *Evžen Oněgin*, Sarastro v *Kouzelné flétně*, Osmin v *Únosu ze serailu*, Komtur v *Donu Giovannim*, Daland v *Bludném Holanďanu*, Filip II. v opeře *Don Carlos*, Fiesco v *Simonu Boccanegroví* a Ramfis v *Aidě*. Jaakko Ryhänen vystupuje také v koncertním a oratorním repertoáru v předních hudebních centrech po celém světě.

ŽIVOTOPISY – INSCENÁTOŘI

Asher Fisch – dirigent

Dirigent Asher Fisch je dnes známý opernímu publiku na evropském i americkém kontinentu. Získává obdiv pro vynikající interpretaci širokého repertoáru. Od roku 1995 působí jako hudební ředitel Israeli Opera v Tel Avivu a kromě toho často pohostinsky diriguje napříč Evropou i USA.

Asher Fisch je pravidelným hostem Wiener Staatsoper, kde diriguje mj. *Parsifala*, *Fidelia*, *Eugena Oněgina*, *Tosku*, *Madam Butterfly*, *Kouzelnou flétnu*, *Dona Giovanniho* a *Figarovu svatbu*. Záběr jeho repertoáru je široký a zahrnuje díla od Mozarta až po Berga, která interpretuje na předních evropských operních scénách - v Berlínu, Paříži, Mnichově, Drážďanech, Hamburku, Lipsku, Praze a také v londýnské Covent Garden. Jeho gala koncert u příležitosti Zlatého jubilea londýnské královské opery vydalo na nahrávce vydavatelství EMI Records. V roce 1995 debutoval na americké operní scéně a od té doby je hostem Metropolitní opery v New Yorku, Chicago Lyric Opera a Houston Grand Opera. V létě roku 2003 slavnostně otevřel nový operní dům v Seattlu velmi úspěšnou inscenací *Parsifala*. Následující rok nastudoval v Seattlu ještě *Lohengrina* a v South Australian Opera se zaskvěl uvedením Wagnerova „*Ringu*“. Tato produkce získala 10 ocenění v rámci Australian's Heplmann Awards, včetně ceny za nejlepší operu a nejlepší hudební nastudování.

Maestro Fisch se věnuje i koncertní činnosti a pod jeho taktovkou hrála tělesa jakými jsou např. Chicago Symphony, New York Philharmonic, Philadelphia Orchestra, Los Angeles Philharmonic, Seattle Symphony, Atlanta Symphony, Houston Symphony, Dallas Symphony, Saint Louis Symphony, Toronto Symphony, Montreal Symphony, Minnesota Orchestra a National Symphony ve Washingtonu. Dále se na pódiu pravidelně setkává s Münchener Philharmoniker, Leipzig Gewandhaus Orchester, Orchestre National de France, NHK Tokyo a Staatskapelle Dresden. Příkladem výborné spolupráce bylo jeho působení ve funkci hudebního ředitele vídeňské Volksoper s jejím generálním ředitelem Klausem Bachlerem. Jejich počiny obsahovaly jak kritikou oslavovanou inscenaci *Mistrů pěvců norimberských* režisérky Christiny Mielitz, tak oslavy stého výročí operního souboru, ale i vídeňskou premiéru opery A. Zemlinského *Král Kandaules*.

Svou dirigentskou kariéru zahájil Asher Fisch jako asistent Daniela Barenboima a dirigent berlínské Staatsoper. Je rovněž výborným klavíristou a mj. od klavíru řídil Mozartovy klavírní koncerty a Gershwinovu *Rapsodii v modrém*.

Jiří Nekvasil – režie

Jiří Nekvasil se narodil roku 1962 v Ostravě. V roce 1989 absolvoval studium operní režie u Ladislava Štrose na hudební fakultě AMU, paralelně se věnoval formou mimořádného studia i dramaturgii na divadelní fakultě AMU. V roce 1988 založil spolu se scénografem Danielem Dvořákem experimentální operní scénu - Operu Furore. O dva roky později byli oba dva jako intendanté pověřeni řízením Komorní opery Praha, kterou reorganizovali na Operu Mozart. Od roku 1998 působil ve Státní opeře Praha jako umělecký šéf, dramaturg a režisér. 1. 7. 2002 byl jmenován šéfem opery Národního divadla v Praze.

Za svou dosavadní uměleckou dráhu realizoval přes padesát operních a činoherních inscenací, zejména pro Operu Furore (*Faust, Houslema do železa, Andy Warhol, Golem - extáze expresionismu*), Operu Mozart (*The Best of Mozart, Figaro? Figaro!, Play Magic Flute, Don Juan Bastien*) a zvláště pak v letech 1992-1998 realizoval v průběhu letních stagion Opery Mozart ve Stavovském divadle v Praze mozartovský cyklus - *Kouzelná flétna, Così fan tutte, La clemenza di Tito, Figarova svatba, Don Giovanni*. Ve Státní opeře Praha inscenoval v letech 1999-2002 světové premiéry oper *Bubu z Montparnassu* (E. F. Burian), *Faidra* (E. Viklický) a *Circus Terra* (T. Madsen). Dále českou premiéru opery *Utahování šroubu* (B. Britten), *Es war einmal* (A. Zemlinsky) a operu *Polský žid* (K. Weis). V Národním divadle nastudoval v roce 1997 večer soudobých oper J. Klusáka (*Zpráva pro akademii*) a M. Nymana (*Muž, který si spletl svou ženu s kloboukem*). *Zprávu pro akademii* doplnila od roku 2002 další Klusáková opera *Bertram a Mescalinda*. K dalším jeho režii v Národním divadle patří od roku 2003 minimalistická opera Johna Adamse *Smrt Klinghoffera*, Janáčkovy *Výlety páně Broučkovy* a *Její pastorkyňa*, scénické provedení Verdiho *Requiem*, Cileova *Adriana Lecouvreur*, Smetanova *Prodaná nevěsta* a *Řecké pašije* Bohuslava Martinů.

Četné jsou jeho režie v zahraničí. V Německu inscenoval německou premiéru poslední opery E. W. Korngolda *Kathrin*, Klusákovu *Zprávu pro akademii* a *Příhody lišky Bystroušky* L. Janáčka (Trier), *Dona Giovanniho* G. Gazzanigy (Hamburg), Cileovu *Adrianu Lecouvreur* (Erfurt), Wagnerova *Bludného Holanďana* (Regensburg), v Argentině jihoamerickou premiéru *Příhod lišky Bystroušky* (Teatro Colon Buenos Aires), ve Francii francouzskou premiéru opery M. Gurlitta *Vojáci* (Nantes), v USA režíroval Verdiho *Nabucca*, v Lotyšsku Brittenovu operu *Utahování šroubu* a Janáčkovu *Její pastorkyni* (Riga), v Irsku *Její pastorkyni* (Dublin), v Norsku uvedl *Circus Terra* T. Madsena (Oslo) a na Slovensku *Rusalku* (Bratislava).

Vedle práce v divadle spolupracuje jako režisér více než deset let také s Českou televizí, především na tvorbě hudebních pořadů (přes 100 režii). Je autorem např. dvou filmů věnovaných Bohuslavu Martinů (*Návrat z exilu, Martinů a Amerika*) a hudebního filmu věnovaného Ervinu Schulhoffovi (*Zuby mi cvakají v rytmu shimmy*). V televizi natočil i několik oper, k nejpozoruhodnějším patří zpracování děl B. Martinů - mechanického baletu *Podivuhodný let* a oper *Slzy nože* a *Hlas lesa*. Filmy *Podivuhodný let* a *Slzy nože* byly oceněny na mezinárodním televizním festivalu Zlatá Praha 1999 Zlatým křišťálem a na Festivalu Screening stage Arts Prize v roce 1999 hlavní cenou Grand Prix a cenou za „nejoriginálnější způsob režie“.

Josef Svoboda (1920-2002) – scéna

Jako scénograf začal působit v roce 1943. V roce 1945 nastoupil do nově vzniklého Divadla 5. května, kde se v r. 1946 stal šéfem výpravy a začal vytvářet první velké scénografie a seznámil se zde s předními českými režiséry Václavem Kašlíkem a Alfrédem Radokem. Po sloučení Divadla 5. května s Národním divadlem roku 1948 přechází Svoboda do Národního divadla, kde začal působit jako zástupce šéfa výpravy. V letech 1951-70 byl šéfem umělecko-technického provozu. V letech 1970-80 zastával post šéf-výtvarníka a 1980-83 scénického výtvarníka. Od roku 1973 až do r. 1992 byl zároveň uměleckým šéfem Laterny magiky, scény Národního divadla. V letech 1969-89 působil jako profesor na Vysoké škole umělecko-průmyslové, 1975-80 technický poradce Velkého divadla v Ženevě. Ve funkci šéfa umělecko-technického provozu ND si kladl za cíl proměnit dílny ND v moderně budovanou a organizovanou laboratoř, schopnou za účasti odborných a vědeckých ústavů zvládnout i nejnáročnější technické problémy moderní scénografie. V roce 1958 se podílel na projektu a realizaci scény Laterny magiky, vytvořené na principu polyekranu a zkonstruované při příležitosti výstavy EXPO 58 v Bruselu.

Josef Svoboda vytvořil výpravu pro více než sedm set inscenací. Scénu pro *Dona Giovanniho* navrhl celkem devětkrát – 1949 Ostrava, 1950, 1956, 1962, 1969, 1984 Národní divadlo v Praze, 1966 Theater am Goetheplatz v Brémách, 1971 Staatsoper ve Stuttgartu, 1990 Teatro Giuseppe Verdi v Triestu.

Svobodovou první zahraniční operní scénografií se stala v roce 1958 *Rusalka* v Teatro la Fenice v Benátkách v Kašlíkově režii, kde inscenoval také světovou premiéru opery *Intolleranza 1960*, kterou napsal italský skladatel Luigi Nono. Z dalších zahraničních scén jmenujme např. Metropolitan Opera v New Yorku (*Carmen*, 1972; *Sicilské nešpory*, 1974, *Prodaná nevěsta*, 1978), Teatro alla Scala v Miláně (*Cardillac*, 1964; *Ohnivý anděl*, 1969 - neprovedeno; *Vojcek*, 1971; *Skrjabin: Báseň ohně*, 1972; *Podivuhodný mandarín*, 1980; R. Strauss: *Legenda o Josefovi*, 1981 – neprovedeno; *Labutí jezero*, 1982), Covent Garden v Londýně (*Žena bez stínu*, 1967; *Pelléas a Mélisanda*, 1969; *Nabucco*, 1972; *Tannhäuser*, 1973; *Prsten Nibelungův*, 1974-76; *Sicilské nešpory*, 1984), Staatsoper ve Vídni (*Idomeneo*, 1971; *Síla osudu*, 1989), Volksoper ve Vídni (J. Weinberger: *Švanda dudák*, 1963 – neprovedeno; *Rusalka*, 1964), Staatsoper Unter den Linden v Berlíně (*Faust a Markétka*, 1977; R. Petit: *Otto dix*, 1993; *Tajné manželství*, 1994), Deutsche Oper v Berlíně (*Hoffmannovy povídky*, 1969; R. Strauss: *Ariadna na Naxu*, 1970; *Z mrtvého domu*, 1981; M. Constant: *Profesor Neřád*, 1985; *Salome*, 1990), Komische Oper v Berlíně (*Trubadúr*, 1966), Bayreuther Festspiele (*Bludný Holanďan*, 1969; *Tristan a Isolda*, 1974), Grande Opéra v Paříži (*Sicilské nešpory*, 1974; *Fantastická symfonie*, 1976; *Otello*, 1976), Staatsoper v Mnichově (Zimmermann: *Vojáci*, 1969; Dessau: *Lancelot*, 1971).

Jako scénograf spolupracoval s řadou významných osobností. Ze zahraničních režisérů to byli např. Sir Peter Ustinov (P. I. Čajkovskij: *Jolanta*, *Opernhaus*, Chemnitz, 1993; S. Rachmaninov: *Francesca di Rimini*, tamtéž, 1993), choreograf George Balanchine (V. Bellini: *Náměsíčná*, Het Nationale Ballet, Amsterdam, 1964), Götz Friedrich (G. Bizet: *Carmen*, Theater am Goetheplatz, Brémy, 1965; W. A. Mozart: *Don Giovanni*, tamtéž, 1966; G. Verdi: *Don Carlos*, Komische Oper, Berlín; R. Wagner: *Prsten Nibelungův*, Covent Garden, Londýn, 1974-76; L. Janáček: *Z mrtvého domu*, Opernhaus, Curych, 1978 a Deutsche Oper, Berlín, 1981; G. Verdi: *Macbeth*, Staatsoper, Hamburg, 1980), Leonard Bernstein (G. Bizet: *Carmen*, Metropolitan Opera, New York, 1972), Friedrich Dürrenmatt (F. Dürrenmatt: *Achterloo IV*, Der Süddeutsche Rundfunk im Rokokotheater des Schwetzingen Schlosses, 1988), Armand Delcampe, John Dexter, Claus H. Drese, August Everding, Laurence Olivier, Giorgio Stehler, Roland Petit, Jean-Claude Riber.

Pro zajímavost uvedme, že v zahraničí navrhl výpravu pro tři inscenace Wagnerovy tetralogie *Prsten Nibelungův*: Covent Garden v Londýně (1974-76), Grand Théâtre v Ženevě (1975-77), Théâtre Antique ve francouzském Orange (1988).

Theodor Pištěk – kostýmy

Narozen 25. října 1932 v Praze, otec herec Theodor Pištěk, matka herečka Marie Ženíšková

- 1948-52 Vyšší škola uměleckého průmyslu v Praze
- 1951 začátek automobilových soutěží a závodů
- 1952-58 Akademie výtvarných umění v Praze, ateliér prof. V. Nechleby / začíná přátelství s B. Dlouhým, J. Koblasou, K. Neprašem, F. Mertlem, J. Vachudou, H. Demartinim, J. Vožniakem/
- 1958-59 čestný rok u prof. A. Pelce na Akademii výtvarných umění v Praze
- 1959 výtvarná spolupráce na filmu F. Vlášila *Holubice*; začátek soustavné činnosti filmového výtvarníka; nejdůležitější účast na Vlášilových filmech – *Markéta Lazarová* (1967), *Údolí včel* (1967); první cesta do zahraničí (Polsko) spolu s H. Demartinim, B. Dlouhým, M. Ressellem a J. Vachudou, Z. Sekalem
- 1960 první samostatná výstava ve Filmovém klubu, Praha – studie k Vlášilově filmu *Holubice* a figurální kompozice; maluje kubisticko-expressionistické figurální kompozice /pracuje se strukturou přidáváním písku a hlíny do barvy/
- 1962 založení „Palety vlasti“ s přáteli z Akademie - neformální sdružení, které má pěstovat činnosti, ke kterým účastníci nemají žádné předpoklady, a tím vyvolávat dadaistické události
- 1962-63 z plastického pojetí obrazů přechod k sádrovým reliéfům - abstrakce v geometrické verzi
- 1964 první projev zájmu o tematiku technického světa; vznikají reliéfy exponáty, vycházející ze struktur řezu automobilovým chladičem a částí motoru
- 1967-69 soustavná závodnická činnost, účast na seriálu Evropského poháru v závodech na okruzích; cesta do Rakouska, seznámení se sochařem K. Prantlem
- 1968 účasti na skupinových výstavách
- 1968-72 pokračování v obrazech kreslených perem, akceptována barva a prostorovost, zájem o organické tvary
- 1969 spolupráce na pavilónu „Člověk a svět“ na výstavě v Montrealu /společně s B. Dlouhým, M. Ressellem a J. Vožniakem/
- 1972 cesta do Francie, setkání s Joannem Miróem
- 1972-73 nominace do Československého reprezentačního družstva v automobilových závodech na okruzích
- 1974 konec závodnické činnosti
- 1972-75 začíná se zabývat tematikou moderního světa, vytváří rozměrná dioramata, jejichž pozadí tvoří iluzivně malované krajiny
- 1975-78 od dioramat postoupil k obrazům zachovávajícím metodu fotografického iluzionismu, inspirovaného tematikou technické civilizace
- 1977-79 prezidentem Palety vlasti
- 1978 druhá samostatná výstava obrazů a filmových kostýmů, Nová síň v Praze
- 1982 samostatná výstava v galerii Václava Špály, Praha; spolupráce na filmu M. Formana *Amadeus*
- 1984 samostatná výstava v galerii umění v Karlových Varech, udělen „Oscar“ za kostymní návrhy k filmu *Amadeus*
- 1985 soubor obrazů vystavuje v Arnold and Porter Gallery a v Henri Gallery, Washington
- 1986 výstava kostymní tvorby v Museu of Evansville, Indiana; výstava obrazů v Down Town Gallery, Indianapolis
- 1987 výstava obrazů v Nicole Gallery, New York; výstava filmového designu v Fifth Avenue Gallery, New York
- 1988 samostatná výstava v Ústředním kulturním domě železničářů, Praha
- 1990 udělena Cena Francouzské Akademie „César“ za kostymní návrhy k filmu M. Formana *Valmont*
- 1993 samostatná výstava obrazů a instalací v Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou
- 1997 samostatná výstava obrazů a instalací v Městské knihovně, Galerie hlavního města Prahy
- 2000 výstava v Českém centru Berlín
- 2002 „Pocta Theodoru Pištěkovi“, výstava kostymních návrhů, hrad Bítov
- 2003 „Prostory ´90“, galerie Pecka, Praha

Zastoupen v Národní galerii v Praze, Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou, Galerii umění v Karlových Varech, Galerii Benedikta Rejta v Lounech, Severočeské galerii v Liberci, Státním židovském muzeu v Praze a ve sbírkách ministerstva kultury.

Števo Capko – pohybová spolupráce

Herec, gagman a clown Števo Capko se narodil v roce 1970 v Košicích. V roce 1993 se tamtéž stal strojním inženýrem na technické univerzitě. V letech 1993-97 studoval u Ctibora Turby a Borise Hybnera na katedře Non-verbálního a komediálního divadla na Hudební fakultě AMU v Praze. V té době se zúčastnil stáží ve Švýcarsku v Scuola teatro Dimitri a v Centre National des arts du Cirque ve Francii a také workshopu amerického clowna Daniela Gulka. Od absolvování HAMU v roce 1997 působil v divadlech v Chebu, Karlových Varech, Mladé Boleslavi, Jihlavě a Ostravě. V pražském divadle Archa spolupracoval na přestavení *Archa 2000 - Divadlo v pohybu*, kde hrál roli Noeho a také na představení *Marné tážení nebes* s prvky barokního divadla a pekingské opery (režie: J. A. Pitínský). V roce 2002 účinkoval v inscenaci *Circus Terra* ve Státní opeře Praha (režie: Jiří Nekvasil). Poté založil sdružení „Circus Sacra“, se kterým vytvořil představení *Faustroll* podle knihy Alfreda Jarryho a pouliční představení *Draceana*. V současné době hraje také v inscenacích *Talíře - Taniere* v režii Ctibora Turby, *Truck dog* v režii amerického autora této hry Jamese Donlona. V pražském Národním divadle účinkoval v inscenacích *Mistr a Markétka* a *Hamlet*. V sezóně 2003-04 spolupracoval s Divadlem bratří Formanů a Národním divadlem na inscenaci opery Philipa Glasse *La Belle et la Bête*. S režisérem Jiřím Nekvasilem spolupracoval na Janáčkových operách *Výlety páně Broučkovy* (ND 2003) a *Její pastorkyni* (Dublin 2004, Riga, Praha 2005), scénickém provedení Verdiho *Requiem* (ND 2004), na *Prodané nevěstě* (ND 2004), *Řeckých pašijích*, *Donu Giovannim a Tajemství* (ND 2006). Je odborným asistentem na katedře Nonverbálního a komediálního divadla pražské HAMU.

Mirka Eliášová – pohybová spolupráce

Narozena 1975. V roce 1997 absolvovala taneční katedru HAMU obor choreografie. Věnuje se převážně současnému tanci. Vytvořila celou řadu samostatných tanečních projektů mimo jiné: *No konečně!*, *Moment*, *Cítíte se skvěle?*, *Il Divino Boemo* (ve spolupráci s režisérem Ladislavem Štrosem), *Dech puls okamžik*, *Kapka v moři*. V roce 2000 získala cenu Prix de Intellect (nejlepší představení České taneční platformy) za představení *Cítíte se skvěle?*, v roce 2001 obdržela cenu na studentském filmovém festivalu v Písku za taneční film *Barevný život* (režie Ctibor Turba). Svá představení prezentovala na českých i mezinárodních zahraničních tanečních festivalech. Spolupracovala také jako asistentka choreografie s Petrem Zuskou, Janem Kodetem, jako tanečnice například s Petrem Tycem, Victorií Marks, Lizzy le Quesne.

Pavel Vaněk – sbormistr

Narodil se v r. 1957 v Domažlicích. V r. 1979 absolvoval plzeňskou konzervatoř v oboru klavír, v letech 1982–84 působil jako korepetitor v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Poté byl krátce angažován ve sboru Českého rozhlasu. V letech 1986-91 studoval na pražské Akademii múzických umění obor dirigování u prof. Františka Vajnara. Od r. 1985 zastával funkci druhého sbormistra Pražského mužského sboru Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK, v r. 1989 přešel do operního souboru Národního divadla jako asistent operního sboru, od r. 1992 zde působil jako jeho druhý sbormistr. Zároveň absolvoval jako korepetitor řadu koncertů doma i v zahraničí se sólisty opery a jako sbormistr spolupracuje s předními sborovými tělesy (Českou filharmonií, Českým rozhlasem, Symfonickým orchestrem FOK, Pražským mužským sborem aj.). Od 1. září 2000 je šéfsbormistrem sboru Národního divadla. Dosud zde nastudoval kolem třiceti premiér, jako např. *Romea a Julii*, *Rigoletta*, *Kouzelnou flétnu*, *Komedianty*, *Píkovou dámu*, *Carmen*, *Prodanou nevěstu*, *Dona Giovanniho*, *Tosku*, *Macbetha*, *Čertovu stěnu*, *Smrt Klinghoffera*, *Výlety páně Broučkovy*, *Vandu*, operu L. Ferrera *Montezuma (La Conquista)*, *Její pastorkyni*, *Aidu*, *Řecké pašije*, *Tajemství* a další.

PORADNÍ ORGÁNY ŘEDITELE ND :

Marketingová rada Národního divadla:

Mgr. Martina Králová, Marketing manager, České radiokomunikace a. s.

Janis Sidovský, SIDOVSKY management s. r. o.

Ing. Roman Jirásek, Ředitel společnosti, předseda představenstva M.I.P. Group, a. s.

PhDr. Pavel Maurer, Managing Director, rmg:connect

Johannes Kinsky, Managing Director, JP Morgan International Limited

Umělecká rada Národního divadla:

Karel Steigerwald, dramatik

Ivan Liška, tanečník, ředitel baletu Staatstheater München

Dr. Václav Janeček, dramaturg Laterny Magiky

Sylvie Bodorová, skladatelka

Eva Blahová, pedagog zpěvu

Jiří Bartoška, herec, prezident Filmového festivalu Karlovy Vary

Prof. MUDr. Josef Koutecký, Dr.Sc., děkan 2. lékařské fakulty UK

Viktor Stoilov, majitel nakladatelství TORST

Dr. Leo Pavlát, ředitel Židovského muzea Praha

PhDr. Michal Lukeš, generální ředitel Národního muzea

Aleš Březina, ředitel Institutu Bohuslava Martinů

KONTAKTY :

akad. arch. Daniel Dvořák

ředitel Národního divadla

tel.: +420 224 901 250

fax: +420 224 932 092

e-mail: d.dvorak@narodni-divadlo.cz

Jiří Nekvasil

šéf opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 277

fax: +420 224 933 314

e-mail: nekvasil@narodni-divadlo.cz

Pavel Petránek

vedoucí dramaturg opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 469

fax: +420 224 933 314

e-mail: p.petranek@narodni-divadlo.cz

Daniel Jäger

PR opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 439

fax: +420 224 933 314

mobil: +420 737 223 964

e-mail: d.jager@narodni-divadlo.cz

Helena Krausová

tisková mluvčí, mediální servis ND

tel.: +420 224 901 676

fax: +420 224 932 092

e-mail: h.krausova@narodni-divadlo.cz

www.narodni-divadlo.cz

zpracoval Daniel Jäger

tel.: +420 224 901 439, +420 737 223 964, fax: +420 224 933 314, e-mail: d.jager@narodni-divadlo.cz

GENERÁLNÍ PARTNER
NÁRODNÍHO DIVADLA

PARTNEŘI NÁRODNÍHO DIVADLA

MECENÁŠ NÁRODNÍHO DIVADLA

PARTNER PROJEKTU

Národní divadlo děkuje za velkorysou mecenášskou podporu premiéry W.A.Mozarta Don Giovanni paní Dr. Dajdy Altenburg-Kohl a sdružení Triga, klubu mecenášů Národního divadla

Národní divadlo děkuje rodu Klowratů-Krakovských za velkorysou mecenášskou podporu Národnímu divadlu od jeho počátku a JUDr. Dominice Kolowrat-Krakovské, správci dědictví po panu Františku Kolowratovi-Krakovském, za poskytnutí Kolowratského paláce pro potřeby Národního divadla.